

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá problematikou logopedické intervence u dospělých osob se získanou verbální dyspraxií. Hlavním cílem tohoto speciálně-pedagogického výzkumu je zjistit, jaké postupy používají kliničtí logopedi na území České republiky v rámci logopedické intervence u pacientů s verbální dyspraxií. V souladu s hlavním cílem práce jsou stanoveny dílčí cíle, jež zjišťují, jaké diagnostické materiály kliničtí logopedi užívají k diagnostice získané verbální dyspraxie u dospělých pacientů, u kterých se vlivem cévní mozkové příhody, traumatu či neurogenního onemocnění projevila neurogenní porucha komunikace, a jaké terapeutické metody kliničtí logopedi užívají v terapii osob s touto diagnózou. Další dílčí cíl porovnává, jaké mají kliničtí logopedi povědomí o příznacích verbální dyspraxie a zda ji dokážou na základě těchto poznatků bezproblémově rozpoznat. V práci jsou uvedeny údaje týkající se neurogenních poruch komunikace, z nichž byl detailněji popsány dysartrie, afázie a orální apraxie. Další kapitola se poté věnuje verbální dyspraxii samostatně, jelikož je hlavním tématem této práce. Práce je zakončena kvantitativním výzkumem, který byl zprostředkován elektronickým dotazníkovým šetřením, jehož respondenty byli kliničtí logopedi a logopedi v předatestační přípravě na území České republiky. Výsledky práce shrnují, jaké diagnostické a terapeutické metody používají kliničtí logopedi na území České republiky při práci s verbální dyspraxií a jaké povědomí o této diagnóze mají.